

Sylvia Beragg.
© Zuyderland

ZORGDAGBOEK

‘Wil ik nog een vaccin of is het goed geweest’

Een half jaar na de eerste zitten de ziekenhuizen vol in de tweede coronagolf. In dit dagboek vertelt personeel van de Limburgse ziekenhuizen hun persoonlijk verhaal. **Vandaag: Sylvia Beragg (45) verpleegkundige in zorgcentrum Glana van Zuyderland in Geleen.**

Ik werk binnen Glana op herstelafdeling De Driepoel. Daar is sinds enkele weken weer een speciale Covidafdeling ingericht, afgezonderd van de rest van het tehuis. Er verblijven mensen die te goed zijn voor het ziekenhuis, maar te ziek om alleen thuis te zijn. Eigenlijk dezelfde categorie die we dit voorjaar ook opvingen in het coronahotel in Urmond.”

„Het gaat deels om cliënten die dementerend zijn. Ja, dat maakt het in relatie tot corona soms wel lastig. Mensen gaan toch rondlopen, sommigen raken in een delier, totaal verward. Ze begrijpen niet allemaal wat er aan de hand is. Iedereen heeft hier een eigen kamer. Om te zorgen voor wat afleiding is er een activiteitenbegeleidster. Ze helpt bij het beeldbellen met de familie. Ook hebben we de Qwiek-up, een projector waarmee je op het plafond of de muur foto's of een film kunt projecteren.”

„Anders dan tijdens de eerste golf, toen ook onze tehuizen bijna twee maanden dicht waren om het virus buiten te houden, is er nu wel nog steeds bezoek mogelijk. Wel uitsluitend in beschermende kleding én op afspraak, want gelimiteerd. Twee maal per dag mag één familielid een uur komen. Wij zijn er inmiddels aan gewend, dat we rondlopen als ‘maanmannetjes’, maar voor de bezoekende familie is het inderdaad wel even wennen.”

„Qua sterfte was het bij de eerste golf heel heftig. Er overlijden nog steeds mensen en er komt veel op je af, maar we zijn beter voorbereid. Ik herinner me nog altijd dat echtpaar, dit voorjaar. De man was ernstig ziek, zijn vrouw lag naast haar. Eigenlijk wilden ze samen uit het leven stappen. Nadat de man was overleden, heeft zijn echtgenote nog de hele dag diens hand vastgehouden tot hij werd opgehaald. Zo ontroerend.”

„Wat besmettingen onder het personeel hebben we geluk gehad. Van alle medewerkers zijn er in al die maanden slechts twee ziek geweest. Hoe het verder gaat? Het vaccin komt eraan: als ik er genoeg vertrouwen in heb, laat ik me zeker inenten. Ook de bewoners praten over het vaccin: komt het nog op tijd voor ze? En zo ja, willen ze het dan, of is het eigenlijk goed en genoeg zo.”

